

Tag til Ringsted og spørg de ansatte på slagteriet, der lige er blevet tvunget til at gå 15 pct. ned i løn, formentlig bare for at få en stakket frist, før det går det slagteri som så mange andre, der allerede er lukket og har flyttet arbejdspladserne ud. Eller tag til Glostrup og spørg de fyrede på Colgatefabrikken. Eller tag ud og tal med de ansatte i en kommune eller et amt, hvor der er usikkerhed om den kommende kommunalreform, og hvor mange slider alt for hårdt, fordi der er for få til at klare velfærdsopgaverne. Alle de mange, der i dagligdagen oplever alvorlige problemer og bekymringer, må lede forgæves efter svar, når det gælder regeringens finanslov og den aftale, der er indgået med Dansk Folkeparti.

Aftalen kan sådan set karakteriseres meget enkelt. På de store områder er det for det meste kun ord, og der, hvor der er mere end bare ord og faktisk også penge, er vi i de fleste tilfælde i småtingsafdelingen.

Tag de store ord om bedre uddannelse. Dem skriver man, mens der er skåret ned i folkeskolen og i andre uddannelser, og selv samme partier har indgået en aftale om kommunernes økonomi, der vil betyde endnu en forringelse af folkeskolen. Selv samme partier har også vedtaget at skære i skolepraktikordningen, så tusindvis af unge mennesker ikke ved, hvad der skal ske med dem, og om de overhovedet kan komme videre med deres uddannelse, når vi når den 1. januar 2005.

Det er bemærkelsesværdigt, at det tro støtteparti for regeringen, Dansk Folkeparti, i dag kun finder anledning til at kritisere regeringen, fordi den ikke har holdt kommunerne i stramme nok tøjler. Man må jo forstå Dansk Folkepartis ordfører, hr. Kristian Thulesen Dahls, kritik i dagens udgave af Politiken sådan, at kommunerne har tilladt at ansætte for mange. Det må være det, der ligger i kritikken.

Kl. 15.30

Jeg kunne da godt tænke mig at spørge Dansk Folkeparti, om det er, fordi der er for mange hjemmehjælpere eller der er for mange pædagoger eller skolelærere. Hvad er det præcis, Dansk Folkeparti mener der er for mange af? For det må jo være det, hr. Kristian Thulesen Dahl mener, når han siger, at der skal være en strammere linje over for kommunerne. De skal bruge færre penge i kommunerne.

Det er interessant, når et parti, der gerne vil fremstå som et, der vil alt muligt godt, særlig for de ældre, kræver en så stram økonomi for kom-

munerne. På den anden side ved vi, at Dansk Folkeparti de tidligere år ude i kommunerne har stemt for nedskæringer, også på ældreområdet, så egentlig burde det ikke komme bag på os. Men det står altså i så skærende kontrast til det billede, Dansk Folkeparti forsøger at skabe af sig selv, at jeg alligevel bliver nødt til at kommentere det.

Det hører også med, at når der på enkelte områder faktisk gives flere penge, f.eks. til sundhedsområdet, sker det på baggrund af, at amternes og kommunernes økonomi er historisk stram. Hvis der ikke blev givet lidt, ville kommunernes og amternes økonomi simpelt hen bryde sammen. Reelt er der ikke tale om forbedringer. Der er nok mest af alt tale om en eller anden form for nødhjælp til kommunerne og amterne.

Et af de områder, hvor der er lidt penge til at udfylde alle de her pæne ord, der er i aftalen, er inden for det, der kaldes satspuljen. Det er det eneste, regeringen kan pege på, når den vil fremhæve, at den gør noget godt for samfundets svageste, og vel er initiativerne da på rigtig mange områder udmærkede, men man skal altså huske på, hvad der gemmer sig bag det her ord, satspuljen. Pengene er jo skaffet ved at tage fra dem i samfundet, der i forvejen har allermindst.

Pengene er taget ved at skære i reguleringen af pensioner og dagpenge og alle andre former for overførselsindkomst: folkepensionen, efterlønnen, arbejdsløshedsdagpengene, barseldagpengene, sygedagpengene og bistandshjælp. Det er sådan set alle de mennesker, der modtager de ydelser, der må holde for, for at der er lidt i sukkerskålen, som regeringen kan dele ud af inden valget.

Men ret skal selvfølgelig være ret, for det er faktisk ikke kun regeringen og Dansk Folkeparti. Det er faktisk alle partier i det her Folketing undtagen Enhedslisten, som er enige om, at det skal være de gamle, de arbejdsløse, de syge, de nybakte mødre og bistandsmodtagerne, som skal betale gildet, når partierne skal dele lidt valgflask ud og give til samfundets udstødte og svage grupper.

Kun på et enkelt betydende område, nemlig forskningen, mener vi, at der er reel sammenhæng mellem de pæne ord og pengesiden. Derfor er Enhedslisten med i aftalen, selv om vi ikke mener, at satsningen er stor nok, og derfor har vi stillet et ændringsforslag om yderligere at forøge forskningsbevillingen.